

JUL I MIDDELFART

”Sparegrisen” - jul ca. 1850.

To børn – Christian og Birgitte – var født og voksede op i Middelfart. De var børn midt i 1800-tallet; Christians far var færgekørl, og Birgittes far var skomager.

Byen var lille, og gaderne samlede sig om kirken og torvet. Søndergade rammende byens huse med de ca. 1600 indbyggere ind. De små huse i sidegaderne bestod oftest af forstue og køkken med åbent ildsted samt to stuer – den ene ”stod til stads” ud mod gaden, den anden ud til gården var sove- og opholdsrum. De velhavende avlsbrugere, købmænd og brændevinsbrændere i Storegade (Algade) havde marker på byjorden og et par køer på græs. I de små beskedne huse i Vestergade, Knorregade og Smedegade var der lige plads til et par høns og en gris i baggården. Maden var ensformig: Fisk, rugbrød og grød. Men grisen var en opsparing – en rigtig ”sparegris”, der skulle slagtes til jul og give kød på bordet. Så den blev passet godt!

Byen blev bombarderet i maj 1848, og beboerne flygtede ud af byen og fik kun det med, de greb i skyndingen. Men ikke Christians far! Han tog sin gris på nakken og bar den i sikkerhed udenfor skudvidde!

Juletræ og gaver kendte de to børn ikke til; for dem som for alle andre var julen et overdådigt ædegilde med risengrød, steg og æbleskiver – i tranlampens skær.

Christian og Birgitte blev gift og boede i Smedegade 17. Christian Nissen Wiis blev marsvinejæger og senere havnefoged.

Ca. 1900 Havnefoged Christian Nissen Wiis og hustru Birgitte med familie.